

Õppeaine:	Vene keel (B-keel)
Klass:	7. klass
Tunde nädalas ja õppeaastas:	3 tundi nädalas, kokku 105 tundi
Rakendumine:	1.sept. 2011, täiendatud 1.sept.2015
Koostamise alus:	Põhikooli riiklik õppekava, lisa 2; Vastseliina G õppekava

AINEVALDKONNA KIRJELDUS

Vene keel avardab õpilase tunnetusvõimalusi ning suutlikkust mõista ja väärtustada mitmekultuurilist maailma, arendab erinevate keeleliste ja mittekeeleliste vahenditega süsteemset mõtlemist ning eneseväljendusvõimalusi. Vene keel arendab kultuuriteadlikku suhtlusvõimet, andes teadmisi eri maade ja erinevaid keeli kõnelevate rahvaste kohta.

Ainevaldkonda kuuluvate võõrkeelte õppe kirjeldus on üles ehitatud, lähtudes keeleoskustasemete kirjeldustest Euroopa keeleõppe raamdokumendis. Vene keele õpitulemusi on raamdokumendile toetudes kirjeldatud ühtsetel alustel. Õpitulemused erinevates osaoskustes on esitatud keeleoskustasemete tabelis.

Raamdokumendi ja Euroopa keelemapi põhimõtete rakendamine õppes võimaldab motiveerida õpilasi õppima vene keelt, arvestada õppija ealist ning individuaalset eripära, suunata erineva edasijõudmisega õpilasi seadma endale jõukohaseid õpiesemärke ning andma õpilastele objektiivset tagasisidet saavutatu kohta. Kõik see toetab õpimotivatsiooni püsimist ning iseseisva õppija kujunemist.

Vene keele õpe on allutatud kommunikatiivsetele vajadustele, lähtutakse õppijast ja tema suhtluseesmärkidest. Keeleõppes on oluline eelkõige keele kasutamise oskus, mitte pelgalt keele struktuuri tundmine. Keeleline korrektsus kujuneb õppijal pikaajalise töö tulemusena.

Suhtluspädevust kujundatakse keele nelja osaoskuse arendamise kaudu: kuulamine, lugemine, rääkimine ja kirjutamine, mistõttu ka õpitulemused on esitatud osaoskuste kaupa. Neid osaoskusi õpetatakse integreeritult.

Keeleõpe on võimeline rikastada mõtlemist, arendada oskust end täpselt väljendada, luua tekste ning nendest aru saada. Nendes valdkondades toetub võõrkeeleõpetus emakeeleõpetusele ja vastupidi.

Suhtluspädevuse kõrval arendatakse õppijas oskust võrrelda oma ja vene kultuuri sarnasusi ning erinevusi, mõista ja väärtustada teiste kultuuride ja keelte eripära, olla salliv ning vältida eelarvamuslikku suhtumist võõrapärasesse. Teiste kultuuride tundmine aitab teadlikumalt tajuda oma keele ja kultuuri spetsiifikat.

Vene keele õpe nõuab avatud ning paindlikku meetodilist käsitust, mis võimaldab õpet kohandada õppija vajaduste järgi.

Vene keele õppe tähtsamad põhimõtted on:

1) õppija aktiivne osalus õppes, tema teadlik ja loov vene keele kasutamine;

- 2) keeleõppes kasutatava eakohase materjali olemasolu;
- 3) erinevate aktiivõppevormide kasutamine;
- 4) õppematerjalide avatus, nende kohandamine ja täiendamine.

Vene keele integratsioon teiste õppeainetega ning õppimist toetava õpikeskkonna loomine aitavad suhtluspädevuse omandamise kõrval arendada ka maailmapilti, enesehinnangut ning väärtuskäitumist.

ÕPITULEMUSED:

Põhikooli lõpetaja vene keeles:

- 1) tuleb toime teda puudutavates igapäevastes suhtlusolukordades õpitavat keelt emakeelena rääkiva kõnelejaga;
- 2) saab õpitud temaatika piires aru lausetest ja sageli kasutatavatest väljenditest;
- 3) mõistab õpitud temaatika piires olulist;
- 4) kirjutab lühikesi tekste õpitud temaatika piires;
- 5) hangib infot erinevatest võõrkeelsetest infoallikatest;
- 6) on omandanud esmased teadmised õpitava keele maa kultuuriloost;
- 7) teadvustab eakohaselt õpitava maa ja oma maa kultuuri erinevusi;
- 8) töötab iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 9) hindab õpetaja abiga oma tugevaid ja nõrku külgi.

Keeleoskuse hea tase põhikooli lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Vene keel	A2.2	A2.2	A2.2	A2.2

7. klassi lõpetaja vene keeles:

- 1) tuleb toime teda puudutavates igapäevastes suhtlusolukordades õpitavat keelt emakeelena rääkiva kõnelejaga;
- 2) saab õpitud temaatika piires aru lausetest ja sageli kasutatavatest väljenditest;
- 3) mõistab õpitud temaatika piirides olulist;
- 4) kirjutab lühikesi tekste õpitud temaatika piires;
- 5) hangib infot erinevatest venekeelsetest infoallikatest;
- 6) on omandanud esmased teadmised õpitava keele maa kultuuriloost;
- 7) teadvustab eakohaselt õpitava maa ja oma maa kultuuri erinevusi ning oskab neid arvestada;
- 8) töötab iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 10) hindab õpetaja abiga oma tugevaid ja nõrku külgi.

ÕPPESISU

II kooliastmes alustatud alateemad jätkuvad osaoskuste arengu põhjal. Neile lisanduvad järgmised alateemad:

Mina ja teised. Huvid ja võimed, iseloom; tervis; suhted sõpradega ja lähikondsetega.

Kodu ja lähiümbrus. Kodu ja koduümbrus, kodukoha tuntumad vaatamisväärsused; igapäevased kodused tööd ja tegemised, perekondlikud sündmused ja tähtpäevad.

Kodukoht Eesti. Eesti asukoht ja sümboolika, riigikord, tähtpäevad ja kultuuritavad, vaatamisväärsused; elu linnas ja maal; ilmastikunähtused, loodus ja käitumine looduses, looduskaitse.

Riigid ja nende kultuur. Õpitavat keelt kõnelevate riikide sümboolika, tähtpäevad ja kombed; mõned tuntumad sündmused ja saavutused ning nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast; õpitava keele kultuuriruumi kuuluvad riigid; Eesti naaberriikide ja tuntumate maailmariikide nimed, rahvad ja keeled.

Igapäevaelu. Õppimine ja töö. Koolitee; koolielu; tee küsimine ja juhatamine; hügieeni- ja toitumisharjumused ning tervislik eluviis, suhtlemine teeninduses ja arsti juures; ametid ja kutsevalik.

Vaba aeg. Huvid, erinevad vaba aja veetmise viisid; meediavahendid; reklaam; kultuuriline mitmekesisus.

ÕPPETEGEVUSED

Õppetegevuse kavandamine ja korraldamine õppetunnis:

- 1) vene keele õpetajad lähtuvad õppekava alusväärtustest, üldpädevustest, õppeaine eesmärkidest, õppesisust ja oodatavatest õpitulemustest ning toetatakse lõimingat teiste õppeainete ja läbivate teemadega;
- 2) taotlevad, et õpilase õpikoormus (sh kodutööde maht) on mõõdukas, jaotub õppeaasta ulatuses ühtlaselt ning jätab piisavalt aega puhkuseks ja huvitegevusteks;
- 3) võimaldavad õppida üksi ning üheskoos teistega (iseseisvad, paaris- ja rühmatööd), et toetada õpilaste kujunemist aktiivseteks ning iseseisvateks õppijateks;
- 4) kasutavad diferentseeritud õppeülesandeid, mille sisu ja raskusaste toetavad individualiseeritud käsitlust ning suurendavad õpimotivatsiooni;
- 5) rakendavad nüüdisaegseid info- ja kommunikatsioonitehnoloogiatel põhinevaid õpikeskkondi ning õppematerjale ja -vahendeid;
- 6) mitmekesistavad õpikeskkonda: kooli arvutiklass, konverentsiruum, aula, õppetunnid väljaspool kooliruumi;
- 7) kasutavad erinevaid aktiivõppemeetodeid.

Õpetuse eesmärk on julgustada õpilast vene keeles suhtlema. Kõiki osaoskusi arendatakse võrdselt, suurendades suulise suhtluse kõrval järk-järgult kirjaliku suhtluse mahtu. Õpilast suunatakse õpitavat keelt aktiivselt kasutama nii tunnis kui ka väljaspool tundi. Õpilased õpivad kõrvutama eri keelte sarnasusi ja erinevusi. Teemade käsitlemisel pööratakse tähelepanu kultuuride tundmaõppimisele ja kõrvutamisele oma kultuuriga, rõhutades kõigi kultuuride omanäolisust ja väärtuslikkust. Õpilased mõistavad erinevaid kultuuritavasid ning oskavad neid arvestada.

Osaoskuste arendamiseks sobivad näiteks:

- 1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine;
- 2) adapteeritud eakohaste tekstide iseseisev lugemine;
- 3) meedia- ja autentsete audiovisuaalsete materjalide kasutamine (nt uudised, lühifilmid);
- 4) loovtööde kirjutamine (nt sõnumid, postkaardid, isiklikud kirjad, kuulutused, lühiülevaated);
- 5) lühiettekanded (nt pildikirjeldus, hobide tutvustamine);
- 7) rolli- ja suhtlusmängud;
- 8) info otsimine erinevatest venekeelsetest teatmeallikatest (nt sõnaraamatud, Internet).

ÜLDPÄDEVUSTE KUJUNDAMINE VENE KEELES

Teadmiste, oskuste, väärtushinnangute ja käitumise õpetamisel on kandev roll õpetajal.

Võõrkeeli õpetades kujundatakse kõiki üldpädevusi: väärtuspädevust, sotsiaalset pädevust, enesemääratluspädevust, õpipädevust, suhtluspädevust, matemaatikapädevust, ettevõtlikkuspädevust seatud eesmärkide, käsitletavate teemade ning erinevate õpimeetodite ja -tegevuste kaudu.

Suhtluspädevust arendame läbi keeleliste toimingute: kuulamis-, lugemis-, rääkimis-, kirjutamisülesanded. Suhtluspädevus on võõrkeeleõppe keskne pädevus. Võõrkeeleõpetuse eesmärgid lähtuvad otseselt suhtluspädevuse komponentidest ning nende sisust. Hea eneseväljendus-, teksti mõistmise ja tekstilooma oskus on eduka suhtlemise eelduseks vene keeles.

Õpipädevust arendame pidevalt läbi erinevate õpistrateegiate: teabe otsimine venekeelsetest allikatest, sõnaraamatu kasutamine, interneti kasutamine.

Kultuuri- ja väärtuspädevust arendame vene keelt kõnelevate maade kultuuride tundmaõppimise kaudu: lugemis- ja kuulamistekstide, maakaartide, videote kasutamine. Arendame õppijas oskust võrrelda oma ja vene kultuuri sarnasusi ning erinevusi, mõista ja väärtustada teiste kultuuride ja keelte eripära, olla salliv ning vältida eelarvamuslikku suhtumist võõrapärasesse. Teiste kultuuride tundmine aitab teadlikumalt tajuda oma keele ja kultuuri spetsiifikat.

Sotsiaalset ja kodanikupädevust arendame erinevate õpitöövormide (nt rühmatöö, projektöpe) kaudu ning võimaldame osavõttu õpitava keelega seotud kultuuriprogrammidest (nt kino, näitus, keelereisid). Erinevates igapäevastes suhtlussituatsioonides toimetulekuks on lisaks sobivate keelendite valikul vaja

teada õpitavat võõrkeelt kõnelevate maade kultuuritausta ja sellest tulenevaid käitumisreegleid ning ühiskonnas kehtivaid tavasid. Seetõttu on sotsiaalne pädevus tihedalt seotud väärtuspädevusega. Sotsiaalse pädevuse kujundamisele aitab kaasa erinevate õpitöövormide kasutamine: rühmatöö, projektõpe ning aktiivne osavõtt õpitava keelega seotud oma kooli ja maakondlikest üritustest.

Enesemääratluspädevust arendame arutluste, rollimängude ning muude õpitegevuste kaudu, mis aitavad õpilastel jõuda iseenda sügavama mõistmiseni. Enesemääratluspädevus areneb võõrkeeletunnet kasutavate teemade kaudu. Iseendaga ja inimsuhetega seonduvat saab võõrkeeletunnet käsitleda arutluste, rollimängude ning muude õpitegevuste kaudu. Õpilase tugevate ja nõrkade külgede hindamine on tihedalt seotud õpipädevuse arenguga.

Matemaatika-, loodusteaduste- ja tehnoloogiaalast pädevust arendame suhtluspädevuse kaudu. Esmalt õpetame vene keeles nt arvutama, kella tundma, vanust ütleva. Õpetame kasutama tehnoloogilisi abivahendeid näiteks tõlkimisel.

Ettevõtlikkuspädevust arendame enesekindluse ja julguse kasvatamise kaudu: erinevad suulised esinemised ja sõnavõttud klassi ees; paari- ja rühmatöö erinevate kaaslastega. Ettevõtlikkuspädevus kaasneb eelkõige enesekindluse ja julgusega, mida annab inimesele võõrkeeleteadmine.

Digipädevust arendame, suunates õpilast osalema digitaalses keskkonnas nt tekstide tõlkimisel, piltide leidmisel, erinevate esitluste koostamisel.

LÕIMING

Võõrkeelte ainekavad arvestavad teadmisi, mida õpilane saab õpitava keele maa ja kultuuri kohta teiste ainevaldkondade kaudu. Võõrkeeletunnet kasutavad materjalid täiendavad teadmisi, mida õpilane omandab teistes õppeainetes, andes õpilasele keelelised vahendid erinevate valdkondadega seonduvate teemade käsitlemiseks.

Võõrkeelteoskus võimaldab muu hulgas õppijale ligipääsu lisateabeallikatele (teatmeteosed, võõrkeelne kirjandus, Internet jt), toetades sel moel materjali otsimist mõne teise õppeaine jaoks.

Võõrkeelte ja eesti keele kui teise keele omandamisel on suureks toeks koostöös teiste ainevaldkondadega keeleoskuse integreeritud õppematerjalide kasutamine lõimitud aine- ja keeleõppe raames (LAK-õpe, keelekümbel).

Võõrkeelte valdkonnal on kõige otsesem seos keele ja kirjandusega, kuna võõrkeeletunnet rakendatakse väga palju emakeeles omandatud ja kantakse seda üle teise kultuurikonteksti.

Võõrkeelte ja eesti keele kui teise keele ainekavad haakuvad ennekõike ajaloo ja ühiskonnaõpetuse, geograafia, loodusõpetuse, bioloogia, tehnoloogia, inimeseõpetuse, muusika ning kunstiõpetuse teemadega.

Kunstipädevusega puututakse kokku eri maade kultuurisaavutusi tundma õppides ning teemade (nt „Riigid ja nende kultuur“, „Vaba aeg“) ja vahetute kunstielamuste kaudu (kino, teater, kontserdid, muusika, näitused, muuseumid jmt). Tehnoloogiapädevus areneb arvutit kasutades. Arvuti on võõrkeeltes nii erinevate tööde tegemise kui ka suhtlus- ja info otsimise vahend. Loodusteaduslik pädevus teostub erinevate teemavaldkondade ja nendes kasutatavate alustekstide kaudu.

TEEMAVALDKONNAD	LÕIMUMINE
Õppimine ja töö Minu töö Elukutsed Kelleks saada?	Inglise keel
Riigid ja nende kultuur Tähtpäevad Venemaal ja Eestis	Geograafia – kohanimed
Igapäevaelu Kohvikus Toiduained Köögi- ja puuviljad Minu päev Kellaajad	Matemaatika – arvsõnad Inglise keel - tellimine, ostmine, toiduainete nimetused Kehaline kasvatus – tervislik toitumine
Mina ja teised Minu välimus Riietus Minu iseloom Minu perekond	Kehaline kasvatus – spordiriietus Inglise keel
Kodu ja lähiümbrus Minu kodu Minu kodulinn	Inglise keel
Õppimine ja töö Minu kool	Inglise keel
Vaba aeg Minu harrastused	Kehaline kasvatus – tunniväline tegevus

Kaudselt toimub lõiming veel kehalise kasvatuses (treener/õpetaja elukutse, spordiriided, spordialad, tervislik toitumine, treeningaeg, oskus mängida meeskonnas, mängud õues, tunniväline tegevus), matemaatikaga (arvsõnad, kümnendmurrud) ja eesti keelega (kellaeg, kuupäev, aasta).

LÄBIVAD TEEMAD

Eelkõige on läbivad teemad seotud alljärgnevate teemavaldkondadega:

- 1) „Õppimine ja töö” – elukestev õpe ja karjääri planeerimine;
- 2) „Kodukoht Eesti” – keskkond ja jätkusuutlik areng;

- 3) „Kodukoht Eesti”, „Riigid ja nende kultuur” – kultuuriline identiteet;
- 4) „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“, „Riigid ja nende kultuur“, „Vaba aeg“ – teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon;
- 5) „Mina ja teised”, „Kodu ja lähiümbrus”, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“ – tervis ja ohutus;
- 6) „Mina ja teised“, „Kodu ja lähiümbrus“, „Kodukoht Eesti“, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“, „Riigid ja nende kultuur“, „Vaba aeg“ – väärtused ja kõlblus.

FÜÜSILINE ÕPIKESKKOND

- 1) vene keele õpe meie koolis toimub rühmades
- 2) vene keele õpe toimub klassides, kus on keeleõppe eesmärkide saavutamist toetav ruumikujundus koos vajaliku õppematerjali, sisustuse ja tehniliste abivahenditega.
- 3) Kool võimaldab kasutada internetiühendusega arvutit ja esitlustehnikat.
- 4) Kool võimaldab õpilastel kasutada raamatukogu.
- 5) Kool korraldab eakohase õppevara kasutamise.
- 6) Kool võimaldab korraldada õpet ka väljaspool kooli ruume (muuseumides jne.)

HINDAMINE

Õpitulemusi hinnates lähtutakse põhikooli riikliku õppekava üldosa ning teiste hindamist reguleerivate õigusaktide käsitlusest. Hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusi suuliste vastuste (esituste), kirjalike ja/või praktiliste tööde ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilase teadmiste ja oskuste vastavust ainekavas taotletavatele õpitulemustele. Õpitulemusi hinnatakse sõnaliste hinnangute ja numbriliste hinnetega. Õpitulemuste kontrollimise vormid peavad olema mitmekesised ning vastavuses õpitulemustega. Õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid. Hindamine III kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult. Igal õppeveerandil saab õpilane tagasisidet suulise sõnalise hinnangu ja hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Soovitav on kasutada ülesandeid, mis hõlmavad erinevaid osaoskusi (nt iseseisev lugemine jmt).

7. klassis hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult. Igal õppeveerandil saab õpilane tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Soovitav on kasutada ülesandeid, mis hõlmavad erinevaid osaoskusi (iseseisev lugemine jmt). Hindamisel antakse tagasisidet õpilase tugevatele külgedele ja vajakajäämistele ning tagasiside

sisaldab ettepanekuid edaspidisteks tegevusteks. Õpilase ainealaseid teadmisi ja oskusi võrreldakse õpilase õppe aluseks olevas ainekavas toodud oodatavate õpitulemustega ja tema õppele püstitatud eesmärkidega. Ainealaseid teadmisi ja oskusi hinnatakse nii õppe käigus kui ka õppeteema lõppedes. Hindamine toimub vastavalt Vastseliina Gümnaasiumi õppekavas sätestatud hindamisnõuetele.

ÕPPEMATERJALID:

- Inga Mangus „Быстро и весело“ 7.klass
- Inga Mangus „Быстро и весело“ 7.klass tv
- Internetiallikad
- Õppefilmid